

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 3 PŽ-2889/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Branka Šabarić Zovko, u pravnoj stvari tužitelja CRO-GO d.o.o., Solin, Don Frane Bulića 64, OIB 79478632402, kojeg zastupa punomoćnik Ante Kukoč, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika KERUM d.o.o. u stečaju, Split, Zrinsko-Frankopanska 68, OIB 66124057408, kojeg zastupa punomoćnik Damir Gruić, odvjetnik u Splitu, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-772/2021-10 od 11. svibnja 2022., 7. rujna 2022.

r i j e š i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-772/2021-10 od 11. svibnja 2022. u točki II. izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.875,00 kn (tisućosamstosedamdesetpet kuna) / 248,86 EUR (dvjestočetridesetosam eura i osamdesetšest centi) u roku od osam dana.

II. Uvažava se tuženikova žalba, preinačuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-772/2021-10 od 11. svibnja 2022. u točki II. izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 11.592,54 kn (jedanaesttisućapetstodevedesetdvije kune i pedesetčetiri lipe) / 1.538,59 EUR (tisućpetstotridesetosam eura i pesedetdevet centi) i rješava:

Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 11.592,54 kn (jedanaesttisućapetstodevedesetdvije kune i pedesetčetiri lipe) / 1.538,59 EUR (tisućpetstotridesetosam eura i pesedetdevet centi), kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju u roku od 8 (osam) dana naknaditi tuženiku trošak žalbenog postupka u iznosu od 1.397,50 kn (tisućtristodevedesetsedam kuna i pedeset lipa) / 185,48 EUR (stoosamdesetpet eura i četrdesetosam centi).

IV. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 1.165,00 kn (tisućustošezdesetpet kuna) / 154,62 EUR (stopedesetčetiri eura i šezdesetdva centa), kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobijanim dijelom točke II. izreke rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-772/2021-10 od 11. svibnja 2022. naloženo je tuženiku u roku od osam dana naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 13.467,54 kn.

2. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio primjenom odredbe čl. 158. st. 2. Zakona o parničnom postupku, budući da se tužitelj odrekao tužbenog zahtjeva odmah nakon što je tuženik udovoljio tužbenom zahtjevu.

3. Protiv navedenog dijela prvostupanjskog rješenja žalbu je podnio tuženik zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku. U žalbi u bitnom navodi kako je prvostupanjski sud pri donošenju pobijanog rješenja pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona i Zakona o parničnom postupku. Ističe da je odredbom čl. 95. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ/96), koja je sadržajno identična odredbi čl. 165. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ/15) propisano da se troškovi parničnog postupka (koji se nastavlja nakon što je bio prekinut) nastali nakon otvaranja stečajnog postupka namiruju kao dugovi stečajne mase samo ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu stečajnog vjerovnika i ako je stečajni dužnik na kraju izgubio parnicu. U konkretnom slučaju stečajni upravitelj nije osporio tražbinu koja je predmet ove parnice, pa tuženik smatra kako nema osnove da troškovi ovog parničnog postupka padnu na teret tuženika. Budući da je tužiteljeva tražbina iz ovog postupka u cijelosti priznata od strane stečajnog upravitelja, nije bilo procesnih pretpostavki za daljnje vođenje ove parnice, pa su sve radnje tužitelja poduzete nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom bile nepotrebne. Nadalje, tuženik ističe kako je tražbina tužitelja s osnove zateznih kamata (u odnosu na koju tužitelj potražuje troškove ovog postupka) ispitana po prvi puta na posebnom ispitnom ročištu 11. travnja 2022., te je stečajni upravitelj u cijelosti priznao tužiteljevu tražbinu, koju nitko od stečajnih vjerovnika nije osporio, pa se ta tražbina ima smatrati utvrđenom. Stoga smatra da se predmetni postupak u odnosu na tražbinu s osnova zateznih kamata nije mogao nastaviti prije 11. travnja 2022. jer je ta tražbina ispitana tek navedenog datuma, pa sve radnje koje je tužitelj poduzeo prije 11. travnja 2022. nemaju nikakav učinak, niti su bile potrebne za vođenje ove parnice. Budući da je navedena tražbina utvrđena, tužiteljev podnesak od 28. travnja 2022. nije bio potreban za vođenje parnice. Osim toga, tuženik ističe kako podnesci tužitelja od 15. svibnja 2020., 4. rujna 2020. i 23. studenog 2020. nisu bili potrebni za vođenje ove parnice, jer tužiteljeva tražbina još nije bila niti ispitana na ispitnom ročištu, pa se parnica u odnosu na tu tražbinu nije niti mogla voditi. Ukazuje kako je neosnovano tužitelju priznat trošak sastava podneska od 4. rujna 2020. u kojem tužitelj navodi kako njegova tražbina s osnove zateznih kamata nije još ispitana, pa preuranjeno postavlja deklaratorni tužbeni zahtjev u odnosu na tu tražbinu, kao i trošak sastava podneska od 28. travnja 2022. u kojem tužitelj navodi kako se odriče tužbenog zahtjeva (kojeg je preuranjeno postavio), jer mu je tražbina ispitana i utvrđena na posebnom ispitnom ročištu 11. travnja 2022. Uz navedeno, tuženik ističe da podnesci od 15. svibnja 2020. i 4. rujna 2020. nisu podnesci za koje bi se tužitelju trebao priznati trošak prema Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, već bi tužitelj eventualno

imao pravo na naknadu troška za sastav navedenih podnesaka prema Tbr. 8.3. Tarife. Zaključno, tuženik ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu čl. 158. st. 2. Zakona o parničnom postupku, budući da činjenica što je tužiteljeva tražbina priznata u stečajnom postupku nad tuženikom, nema značaj udovoljenja tužbenom zahtjevu, jer tražbina time nije i namirena. Ukazuje i da je tužiteljev propust u prijavi iznosa zateznih kamata doveo do toga da se ova parnica nepotrebno vodila u odnosu na taj dio tužiteljeve tražbine (s osnove zateznih kamata). Budući da tuženik nije pretrpio neuspjeh u ovoj parnici, smatra da nema niti osnove da snosi troškove ove parnice. Stoga predlaže preinačiti prvostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu i odbiti tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka, podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Traži trošak žalbenog postupka za sastav žalbe u iznosu od 1.562,50 kn i sudske pristojbe za žalbu u iznosu od 1.000,00 kn.

4. U odgovoru na žalbu tužitelj osporava žalbene navode kao neosnovane, ističući kako su ponašanjem stečajne upraviteljice tuženika tužitelju nastali troškovi postupka, budući da je neosnovano otezala s donošenjem odluke o prijavljenoj tražbini u stečaju i neosnovanim odbacivanjem te tražbine, čime se oduljio i ovaj parnični postupak. Predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

5. Žalba je djelomično osnovana.

6. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 381. ZPP-a, u granicama žalbenih navoda te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje djelomično pravilno i zakonito u dijelu naznačenom u točki I. izreke ovog rješenja, dok je u dijelu naznačenom u točki II. izreke ovog rješenja prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

7. Iz stanja spisa i obrazloženja pobijanog rješenja u bitnom proizlazi:

- da je ovaj postupak pokrenut prijedlogom za ovrhu 16. listopada 2012.,
- da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj Povrv-81/2013 od 21. studenog 2013. postupak u ovoj pravnoj stvari prekinut zbog otvaranja postupka predstečajne nagodbe nad tuženikom,
- da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-2/2013 od 2. studenog 2018. nad tuženikom otvoren stečajni postupak,
- da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-2/2013 od 24. svibnja 2019. utvrđena tužiteljeva tražbina kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 177.218,01 kn, koja se odnosi na glavnice i troškove ovršnog postupka po predmetnom javnobilježničkom rješenju o ovrši,
- da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-2/2013 od 1. rujna 2021. odbačena prijava tražbine tužitelja kao vjerovnika u stečajnom postupku nad tuženikom u dijelu koji se odnosi na kamate tekuće na glavno potraživanje,
- da je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5062/2021 od 27. listopada 2021. uvažena žalba stečajnog vjerovnika, ovdje

tužitelja, ukinuto prvostupanjsko rješenje od 1. rujna 2021. i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak,

- da je pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-2/2013 od 11. travnja 2022. utvrđena tužiteljeva tražbina u iznosu od 122.029,88 kn koja se odnosi na kamate tekuće na iznos glavnog potraživanja iz predmetnog javnobilježničkog rješenja o ovrsi.

8. Odredbom čl. 165. st. 1. SZ/15 propisano je da će parnice o imovini koja ulazi u stečajnu masu, uključujući i arbitražne postupke koji su u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bili u tijeku, stečajni upravitelj preuzeti u ime i za račun stečajnog dužnika. Parnice u vezi s tražbinama koje se prijavljuju u stečajni postupak ne mogu se nastaviti prije nego što su ispitane na ispitnom ročištu. Prema odredbi čl. 165. st. 2. SZ/15 parnice koje su u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bile u tijeku protiv stečajnog dužnika preuzet će u njegovu ime stečajni upravitelj ako se tiču: 1. izlučenja nekoga predmeta iz stečajne mase, 2. odvojenoga namirenja i 3. obveza stečajne mase. Prema odredbi čl. 165 st. 3. tog Zakona, protivna stranka koja je uspjela u parnici iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, troškove parničnog postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom troškovi parničnog postupka nastali nakon prekida namirit će se kao dugovi stečajne mase.

9. Iz navedene odredbe čl. 165. st. 3. SZ/15 jasno proizlazi da svi parnični troškovi nastali do otvaranja stečajnog postupka predstavljaju potraživanja koja se moraju prijaviti u stečajnom postupku (arg. iz čl. 165. SZ-a) i u odnosu na koje je osoba koja ima pravo potraživati te troškove stečajni vjerovnik. Nasuprot tome, u odnosu na troškove postupka koji su u parnici nastali nakon nastavljanja postupka, osoba koja ima pravo na te troškove je ili stečajni vjerovnik (ako je stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja parnice priznao tužbeni zahtjev ili se odrekao tužbenog zahtjeva) ili vjerovnik stečajne mase (ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja postupka nije priznao tužbeni zahtjev niti se odrekao tužbenog zahtjeva pa je postupak vođen određeno vremensko razdoblje u kojem su poduzimane određene parnične radnje i završen uspjehom te stranke u sporu).

10. Suprotno žalbenim navodima, utvrđenje tražbine u stečajnom postupku s obzirom na to da je tražbinu priznao stečajni upravitelj, a nije ju osporio neki od stečajnih vjerovnika u parnici koju je stečajni vjerovnik pokrenuo prije otvaranja stečaja, ima značaj udovoljenja zahtjevu od tuženika. Ovo stoga što se stečajni postupak prema odredbama Stečajnog zakona vodi radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima. Kako vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati podnošenjem prijave tražbine samo u stečajnom postupku, učinci pravomoćno utvrđene tražbine imaju učinak i na odluku o troškovima postupka koji su nastali u parnici.

11. Odredbom čl. 158. st. 2. ZPP-a propisano je da, ako je tužitelj povukao tužbu ili se odrekao tužbenog zahtjeva odmah nakon što je tuženik udovoljio zahtjevu

tužitelja ili zbog drugih razloga koji se mogu pripisati tuženiku, troškove postupka dužan je tužitelju naknaditi tuženik.

12. U konkretnom slučaju, tuženik je djelomično udovoljio tužbenom zahtjevu 24. svibnja 2019., kada je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-2/2013 utvrđena tužiteljeva tražbina u iznosu od 177.218,01 kn, koja se odnosi na glavnica i troškove ovršnog postupka po predmetnom javnobilježničkom rješenju o ovrsi, te 11. travnja 2022., kada je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-2/2013 utvrđena tužiteljeva u preostalom iznosu od 122.029,88 kn, koja se odnosi na kamate tekuće na iznos glavnog potraživanja iz predmetnog javnobilježničkog rješenja o ovrsi. Tužitelj je podneskom od 4. rujna 2020. obavijestio sud da povlači tužbu u odnosu na utvrđenu tražbinu u iznosu od 177.218,01 kn, dok se podneskom od 28. travnja 2022. tužitelj odrekao tužbenog zahtjeva u odnosu na preostali dio tražbine u iznosu od 122.029,88 kn. Budući da navedeni podnesci predstavljaju prvu tužiteljevu parničnu radnju u postupku, poduzetu nakon tuženikova udovoljenja zahtjevu tužitelja, pravilno je prvostupanjski sud, suprotno žalbenim navodima, zaključio o tužiteljevom pravu na naknadu parničnih troškova od tuženika (čl. 158. st. 2. ZPP-a).

13. Međutim, pri donošenju odluke o troškovima postupka prvostupanjski je sud djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo, odnosno odredbe čl. 155. i čl. 164. st. 3. ZPP-a.

14. Tužitelj ima pravo na naknadu troška za sastav podnesaka od 4. rujna 2020., 23. studenog 2021. i 28. travnja 2022. svaki u iznosu od po 500,00 kn što uvećano za PDV od 25% u iznosu od 125,00 kn, ukupno iznosi 625,00 kn prema Tbr. 8.3. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: OT). Dakle, tužitelj ima pravo na naknadu troškova u ukupnom iznosu od 1.875,00 kn.

15. S druge strane, tužitelju ne pripada pravo na naknadu troška za sastav podnesaka od 4. rujna 2020., 23. studenog 2021. i 28. travnja 2022. povrhu dosuđenog iznosa prema Tbr. 8.3. OT, budući da navedeni podnesci ne predstavljaju niti jedan od taksativno navedenih podnesaka iz Tbr. 8.1. OT. Nadalje, tužitelju ne pripada pravo niti na naknadu troška za sastav podneska od 15. svibnja 2020. jer u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a nije bio potreban za vođenje ovog postupka. Osim toga, tužitelj nema pravo na naknadu troška za sastav žalbe protiv prvostupanjskog rješenja od 4. veljače 2021. i troška sudske pristojbe za žalbu protiv navedenog rješenja jer tužitelj svoj zahtjev za naknadu navedenog troška nije postavio sukladno odredbi čl. 164. st. 3. ZPP-a.

16. Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a, valjalo je odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijanu odluku o troškovima kao u točki I. izreke ovog rješenja, dok je u preostalom dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 11.592,54 kn, valjalo na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a, uvažiti žalbu, preinačiti pobijanu odluku o troškovima i odbiti tužiteljev zahtjev za naknadu troška kao neosnovan kao u točki II. izreke ovog rješenja.

17. Budući da je tuženik uspio sa žalbom u omjeru od 86%, pripada mu pravo na naknadu troška za sastav žalbe u iznosu od 537,50 kn (86% od 625,00 kn) prema Tbr. 10.5. i Tbr. 42. OT i sudske pristojbe za žalbu u iznosu od 860,00 kn (86% od 1.000,00 kn), odnosno, ukupno iznos od 1.397,50 kn. U preostalom iznosu od 1.165,00 kn tuženikov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka odbijen je kao neosnovan (točka III. i IV. izreke ovog rješenja).

18. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22 i 88/22) nužno je prilagoditi sudske odluke vezano uz uvođenje eura kao službene valute (čl. 43. i čl. 48.). Stoga je iznose izražene u kunama u izreci ove presude valjalo, uz primjenu fiksnog tečaja konverzije 7,53450, preračunati u eure sukladno općim pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz odredbe čl. 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Zagreb, 7. rujna 2022.

Sudac
Branka Šabarić Zovko

Broj zapisa: **eb310-5ca09**

Kontrolni broj: **0b920-dc82d-a74bc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE
HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.